

Pápež František, Dom Guéranger a kresťanský zmysel dejín

Roberto de Mattei

18. novembra 2022 ✝ Cirkev

„Kto som ja, aby som súdil?“ Tieto slová pápeža Františka, ktoré vyslovil 28. júla 2013 počas spiatočného letu z Brazílie v odpovedi na otázku novinára o homosexuáloch, vstúpili do dejín. Nie sú prejavom subjektívneho postoja milosrdenstva, ktorý musí mať každý katolík v konkrétnom prípade voči hriešnikovi, ale odmietnutím jasne vyjadriť vlastný úsudok o objektívnom hriechu, ktorý odsudzuje Katechizmus katolíckej Cirkvi.

Pápež František

zdroj: wikimedia commons

Je síce pravda, že „Všetky cesty Pánove sú milosrdenstvo a pravda“ (Ž 24,10), ale milosrdenstvo sa má uplatniť na konkrétny prípad až po jednoznačnom potvrdení pravdy. Niet divu, že táto veta bola vo svete interpretovaná ako zmena alebo zmiernenie cirkevného učenia o homosexualite. Pravdepodobne to nebolo pápežovým zámerom, k týmto vyhláseniam ho viedla politická snaha vyhovieť svojim partnerom v rozhovore, ale výsledok bol katastrofálny.

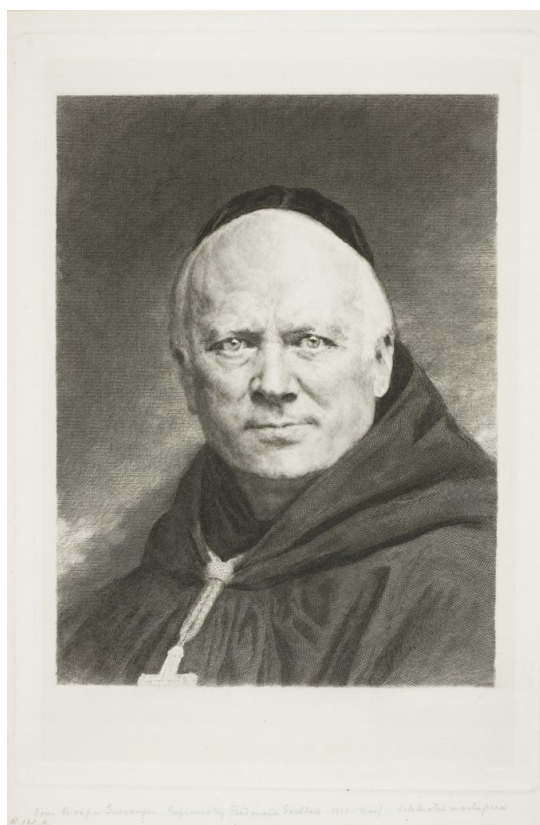
Slová pápeža Františka o Číne z 15. septembra 2022 počas spiatočného letu z Kazachstanu v odpovedi novinárovi z *Crux* vyjadrujú rovnakú politickú líniu kompromisu. Aby ospravedlnil dialóg Svätej stolice s komunistickým režimom Si Ťin-pchinga, pápež odmietol nazvať Čínu ako nedemokratickú krajinu a bagatelizoval závažnosť prebiehajúceho procesu v Hongkongu proti kardinálovi Josephovi Zenovi.

„Nechcem posudzovať Čínu ako nedemokratickú, pretože je to taká zložitá krajina s vlastným rytmom... Áno, je pravda, že sú veci, ktoré sa nám zdajú nedemokratické, to je pravda. Kardinál Zen, starý človek, bude v týchto dňoch, myslím, stáť pred súdom. Hovorí to, čo cíti, a vidíme, že to má svoje hranice. (...) Ja sa miesto posudzovania, pretože je to ťažké, a ja sa na to necítim, snažím podporovať cestu dialógu.“

Kardinál Gerhard Müller nedávno označil proces s kardinálom Zenom za „nespravodlivý“ a „veľmi vážny“ a sťažoval sa, že mu ani dekan kardinálov kardinál Re, ani štátny sekretár Parolin, ba ani pápež nevyjadrili

solidaritu. Správy hlavných medzinárodných inštitúcií World Watch, OSN a Amnesty International z roku 2022 poukazujú na zločiny proti ľudským právam, za ktoré je Čína zodpovedná. Štyridsať rokov zavádzala prostredníctvom potratov politiku jedného dieťaťa a aj dnes sa ročne vykoná približne 9,5 milióna potratov, čo je takmer toľko ako 10,6 milióna pôrodov zaznamenaných v roku 2021. Technológia slúži represii a represia slúži zločineckým aktivitám, ako je napríklad obchodovanie s ľudskými orgánmi. Štúdiá uverejnená v roku 2020 a financovaná nadáciou *Victims of Communism Memorial Foundation* na základe mnohých svedectiev odsudzuje vraždy politických väzňov v Číne s cieľom zasobovať niektoré nemocnice, ktoré transplantujú srdcia, pečene, pľúca a obličky čínskych a zahraničných pacientov ich orgánmi.

Pápež František nechce „posudzovať“ čínsku komunistickú diktatúru ako nedemokratickú, ale jeho úlohou je práve posudzovať, definovať, rozlišovať pravdivé od nepravdivého, spravodlivé od nespravodlivého. Musí to robiť podľa presného pravidla: záujmy Cirkvi založenej Ježišom Kristom, ktorého vikárom na zemi je najvyšší pontifex. Kritériá posudzovania pre pápeža, ako aj pre každého katolíka, nie sú politické, sociologické alebo filozofické, ale nadprirodzené. To nám pripomína Dom Guéranger vo veľmi aktuálnom diele, ktoré bolo práve preložené do angličtiny (*The Christian Sense of History*, Calx Mariae Publishing, Londýn 2022, s úvodom otca Alberta M. Schmitta, mnícha zo Solesmes). V Taliansku bola kniha vydaná vo vydavateľstve Edizioni Piante v roku 2005.

Prosper Louis-Pascal Guéranger, známy ako Dom Guéranger

zdroj: pxhere.com

Prosper Louis-Pascal Guéranger, známy ako Dom Guéranger, sa narodil 4. apríla 1805 v blízkosti bývalého benediktínskeho opátstva Solesmes, sekularizovaného v roku 1790 počas Francúzskej revolúcie, a zomrel 30. januára 1875 po tom, ako obnovil opátstvo a s ním aj benediktínsky rád. V roku 2005 sa v diecéze Le Mans začal proces prípravy jeho blahorečenia. Niekoľko mesiacov po jeho smrti vydal Pius IX. na jeho počesť krátky spis, v ktorom uviedol, že „*obdarený silným géniom, s obdivuhodnou erudíciou a hlbokými*

znalosťami kanonických predpisov sa po celý život usiloval odvážne obhajovať vo svojich najcennejších spisoch náuku katolíckej Cirkvi a výsady rímskeho pápeža“ (Breve Ecclesiasticis viris z 19. marca 1875).

Dom Guéranger bol predstaviteľom ultramontánneho prúdu, ktorý vo Francúzsku stelesňovali Louis Veuillot a kardinál Pie, v Anglicku otec Fredrick W. Faber a kardinál Manning, v Španielsku svätý Anton Mária Claret. Ultramontáni boli tí, ktorí nadšene podporovali veľké akty pontifikátu blahoslaveného Pia IX: vyhlásenie Nepoškvrneného počatia (1854), odsúdenie liberalizmu Syllabom (1864) a definovanie dogiem o primáte a neomylnosti rímskeho pápeža (1870).

V knihe *Senso cristiano della storia* (Kresťanský zmysel dejín) Dom Guéranger zdôrazňuje, že katolíci sa nesmie obmedzovať na ľudský a naturalistický výklad historických udalostí, pretože Boh nás povolal k nadprirodzenému životu. Rozum bez viery nie je toto schopný pochopiť. „*Nadprirodzené zjavenie nebolo samo osebe potrebné: človek naň nemal právo, ale Boh ho dal a vyhlásil; od tej doby samotná príroda už nestačí na vysvetlenie človeka*“ (s. 10). Preto podľa Dom Guérangera „*každý historický systém, ktorý pri vysvetľovaní a interpretácii faktov neberie do úvahy nadprirodzený poriadok, je falošným systémom, ktorý nič nevysvetľuje a ponecháva ľudské dejiny v trvalom chaose a protirečení*“ (str. 12).

Slabosti a zneužívania ľudí v Cirkvi neprekvapujú katolíckeho historika, ktorý vie rozpoznať smer, ducha a božský inštinkt Cirkvi. Neberie do úvahy politickú stránku udalostí, ale „*nazýva dobrým to, čo Cirkev hodnotí ako dobré, zlým to, čo Cirkev hodnotí ako zlé*“ (str. 18); „*kresťan posudzuje fakty, ľudí, inštitúcie z hľadiska Cirkvi; nemá slobodu veci hodnotiť inak, v tom je jeho sila*“ (str. 57).

Cirkev vždy stojí napriek vnútorným a vonkajším útokom, ktorým je vystavená. „*Herézy, škandály, zbehnutia, dobývania, revolúcie ňou neotriasli; odmietnutá jednou krajinou prenikala do iných; vždy viditeľná, vždy katolícka, vždy víťazná a vždy vystavená skúškam*“ (s. 26).

Ako by sa dalo po pápežovom návrate z Astany, kde sa zúčastnil na siedmom kongrese svetových náboženských predstaviteľov, necítiť pravdivosť kritických slov Dom Guérangera na adresu tých „*neutrálnych oblastí, v ktorých sa určití veriaci a neveriaci stretávajú, aby usporadúvali akési kongresy, z ktorých sa všetci vrátia takí, akí odišli*“? (str. 85). Spoločnosť nepotrebuje multireligiózne stretnutia, ale celistvé učenie a katolíkov bez kompromisov. „*Ak existuje šanca pre záchranu spoločnosti, tá spočíva v nezlomnosti kresťanov*“ (str. 64). „*Úplné a kompletne vyznanie viery*“ (str. 64) je totiž späté s milosťou: „*Kresťan má nielen povinnosť veriť, ale aj povinnosť hlásať to, čomu verí*“ (str. 55).

Pápež, biskupi a kňazi by mali pred svetom hlásať, že Ježiš Kristus je Kráľ dejín a jediný Spasiteľ.

„*Vnímajme teda ľudstvo v jeho vzťahu s Ježišom Kristom, jeho vodcom; nikdy sa od neho neodkláňajme, ani keď súdime, ani keď vykladáme dejiny; a keď sa náš pohľad upiera na mapu sveta, pamätajme predovšetkým na to, že máme pred očami ríšu Človeka-Boha a jeho Cirkvi*“ (s. 28).

V dobe naturalizmu a sekularizácie, v ktorej žijeme, nám Dom Guéranger na svojich stránkach pripomína, že cieľ ľudského rodu nie je pozemský, ale nebeský. Iba Cirkev má kľúče, ktoré otvárajú dvere k

nadprirodzenému cieľu ľudstva. Všetky ostatné cesty sú falošné a nepravdivé, bez ohľadu na to, aké dobré úmysly majú tí, ktorí po nich kráčajú.

Titulný ilustračný obrázok, zdroj – wikimedia commons, pxhere.com / koláž Christianitas.sk

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/papez-frantisek-dom-gueranger-a-krestansky-zmysel-dejin/>